

Bedømmelsen af, hvor meget Sogne- og Amtskommuner skal have —, at de ikke faar Dækning for det Slid, som Automobilerne foraarsager ogsaa paa Byernes Gader og Veje. Nu kunde man jo spørge, om Automobilerne da overhovedet foraarsager noget Slid paa Byernes Gader og Veje. Ja, Spørgsmaalet kan maaske synes nogle underligt, men efter de Udtalelser, man kan høre fremsat specielt fra Sogne- og Amtskommuner, skulde man tro, at de slet ikke foraarsager nogen Udgift for Byerne: Byerne brolægger deres Gader, og naar de er brolagt, er Udgifterne dermed elimineret. Dette er imidlertid et fuldkommet Fejlsyn; det beviser, at den paagældende ikke har Begreb om det, han taler om. Hvis Forholdet var dette, var jo intet simplere, end at man gav sig til at brolægge alle Danmarks Veje; saa var jo dermed Problemet løst. Men enhver vil dog begribe, at denne Brolægning en Gang for alle stiller et overordentlig stort Krav til Kapital i Øjeblikket, og Forholdet er vel for Byerne oftest det, at i hvert Fald naar det drejer sig om større Brolægningsudgifter, fremskaffes Pengene dertil ved Laan, og Laanene forrentes og afdrages ud over en lang Aarrække. Det er imidlertid fuldkommen forkert at tro, at naar man har foretaget Brolægning, har man dermed elimineret Automobilernes Slid. Men ogsaa i al Almindelighed forvolder Automobiltrafikken Byerne Udgifter, idet de maa omlægge deres Færdselsveje, naar disse ikke kan rumme den Færdsel, som finder Sted nu, efter at Automobilerne er kommet til, medens Færdselen meget vel kunde finde Plads paa Vejene, før Automobilerne kom. Dette medfører for Byerne, efter min Overbevisning, ganske overordentlig store Udgifter.

Nu er det ganske vist ikke saa let for Byerne at udregne, hvormeget der rettelig tilkommer Byerne som Følge af dette Slid, og man har — for saa vidt kedeligt nok — heller ikke hverken i Kommissionsbetænkninger eller, saa vidt jeg forstaaer, gennem Overvejelser i det Udvalg, som havde med Automobilbeskatningen at gøre, gjort alvorlige Forsøg paa at trænge til Bunds i, hvor meget Købstædernes Vejudgifter er steget. Men at de er steget, og da navnlig steget paa Grund af, at Automobilerne er kommet til, derom kan der ikke være fjerneste Tvivl. Men ydermere kommer dertil, at disse Udgifter ikke nær saa let lader sig udskille for Købstædernes Vedkommende som for Landkommunernes Vedkommende, idet for Købstædernes Vedkommende saa godt som altid Kloakeringsudgifter findes medregnet, Udgifter, som

fornuftigvis ikke har nogen Forbindelse med Automobilernes Slid paa Vejene. Men hvorom alting er, er der for mig ikke fjerneste Tvivl om, at Automobiltrafikken ogsaa foraarsager meget store Udgifter for Købstæderne, og jeg nærer personlig den Overbevisning, at Købstæderne efter de hidtil gældende Regler ikke faar nok.

Ud fra denne Betragtning har Mindretallet stillet Ændringsforslag om, at gøre det Tilskud, Byerne faar, noget større. Særdeles meget mere er det jo ikke end det, der findes i det oprindelige Forslag, men desværre har vi ikke turdet gøre os Haab om at opnaa mere end det, der kan opnaas derigennem. Vi for vort Vedkommende nærer dog det Haab, ikke mindst efter de Udtalelser, der er fremsat af den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti, at det dog vil lykkes os at skaffe Byerne den lille Fordel, som ligger i vort Ændringsforslag, og som jeg mener der er særdeles god saglig Begrundelse for.

Holdgaard: Det Resultat, der er kommet ud af de Forhandlinger, der er ført i Udvalget, er der al Grund for mig til at være tilfreds med, idet det paa flere Punkter viser, at der er taget afgørende Hensyn til de Henstillinger, jeg rettede her ved Sagens første Behandling. For det første er det sket ved det Ændringsforslag, der er stillet som Nr. 2, hvor hele Udvalget er blevet enigt om at nedsætte den Omsætningsafgift, der skal svares, naar et ældre Automobil faar paasat et nyt Karosseri.

Det er jo rigtig, hvad den ærede Ordfører, Hr. Hedelund, udtalte, at dette Spørgsmaal har været Genstand for en ikke ubetydelig Bladpolemik i den sidste Tid, under hvilken min Person har været gjort til Genstand for adskillige Betragtninger. Jeg nødsages derfor til at fremkomme med nogle Bemærkninger angaaende dette Forhold.

„Nordjyllands Socialdemokrat“ for 24. Juni fremsatte først den Paastand, at det havde vakt Forbavelse, at jeg i Udvalget havde stillet et Forslag, hvorefter man skulde fritage alle indenlandske Karosserier for Omsætningsafgift, og det har vandret videre; jeg har set i „Kristeligt Dagblad“ og i Dag i „Demokraten“ i Aarhus, at jeg skulde have stillet Forslag, hvorefter Omsætningsafgiften helt skulde bortfalde for indenlandske Karosserier, men opretholdes overfor udenlandske. Jeg ønsker heroverfor at sige, at dette er saa urigtigt, som det kan være. Jeg har aldrig nævnt eller stillet et saadant Forslag, og det forundrer mig noget, at man ikke fra Socialdemokraternes